

Wie laat de hond uit? / #1 First date (Audiotranscript)

Jet Sol: Deze podcast word je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Jet Sol: Hallo, ik ben Jet. Ik heb sinds drie jaar eindelijk de hond, die ik al mijn hele leven wilde. Het is een voormalig zwervertje, maar wel met een gouden randje, want ze is nu echt de koningin van Rotterdam.

Lysbeth van Silfhout: Ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq 5,5 jaar geleden opgehaald van Lesbos en het is een Griekse gabber, mijn echte enige gabber.

Marieke van Werven: Ik ben Marieke en ik heb Mila meegenomen. Mila is mijn kruising Golden retriever - Labrador. Ze is inmiddels een jaar oud, ik ben helemaal dol op haar. En ik ben blij dat ik haar al van pups af aan heb meegemaakt.

Jet Sol: Ja en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke van Werven: Dat zeker.

[MUZIEK]

Wie laat de hond uit, woef woef, woef woef. Wie laat de hond uit, woef woef, woef woef. Wie laat de hond uit, woef woef, woef woef.

Voice-over: Je luistert naar de gloednieuwe podcast-serie 'Wie laat de hond uit?' Drie hondenbaasjes delen ervaringen met hun viervoeters. Aflevering 1: First date. Jet, Lysbeth en Marieke over de eerste ontmoeting met hun hond. En dierenarts Sandra Haven beantwoordt de vraag "Hoe werk je aan de hechting met je nieuwe hond?".

Jet Sol: Ik wilde het vandaag met jullie heel graag hebben over het allereerste moment dat je je hond zag. Ja, mijn hond begint meteen een beetje een huilgeluid te maken, want ja, ik ging bijvoorbeeld gewoon keihard in de tranen. Hoe zat dat bij jou, Lysbeth, vertel eens?

Lysbeth van Silfhout: Mijn hond komt uit een doos.

Jet Sol: Ach

Lysbeth van Silfhout: Ik deed vluchtelingenwerk op Lesbos en de hond is naar een opvang gebracht. En ik ging thuis op thuis op Facebook kijken. En dat is echt het domste wat je kunt doen. Zijn broertje was al geadopteerd, die was al naar Hamburg verhuisd. En zijn zusje en hij stonden op een Facebook-pagina van die opvang waar 'ie naar toe is gebracht. Maar ik wilde geen hond en ik kon geen hond. Ja, ik wilde eigenlijk wel een hond, maar ik kon geen hond. En een maand later was ik bij mijn ouders en toen ging ik die Facebook-foto laten zien. Toen zei mijn moeder: "Als jij een hond wil en je wil reizen, mag 'ie bij ons". En toen heb ik gelijk gebeld naar Lesbos en gezegd "Jongens, ik ben in december terug, als ik een klik heb met die hond, neem ik 'm mee".

Jet Sol: Maar je kon hem dus eigenlijk niet meer vergeten?

Lysbeth van Silfhout: Nee

Jet Sol: Je bent gewoon ingepakt?

Lysbeth van Silfhout: Ja. Ik woon alleen. Ik werk veel, ik reis veel. Dus ik vond eigenlijk dat je dan geen hond kunt hebben. Maar ik heb het toch gedaan.

Marieke van Werven: Blijkbaar kan het wel.

Lysbeth van Silfhout: Ja, geen dag spijt van gehad.

Hond blaft op de achtergrond

Jet Sol: Sorry, ik moet even mijn hond tot de orde roepen. Ja, dat gaat natuurlijk zo. Het is live hè, zo'n podcast. Kom Pop, hier, kom bij de baas.

Ehm, ik wil natuurlijk weten, wat is jouw ervaring toen jij Mila voor het eerst zag, hoe ging dat?

Marieke van Werven: Nou, toen ik Mila voor het eerst zag, was zij samen met tien andere pupjes, ze komt namelijk uit een nest van elf pups. Dus ik wist nog niet gelijk of Mila met mij mee naar huis zou gaan. Mijn vriend en ik zijn in totaal drie keer bij de fokker geweest om drie keer te kijken van welke pup past het best bij ons? En de eerste keer hebben wij dus alleen de pupjes nog maar gezien met z'n allen. Allemaal even geknuffeld en allemaal even in handen gehad. En dat was eigenlijk het. En daarna was het van: "ga overleggen samen welke pup bij jou past en welke je het liefst zou willen". De keer daarop waren we bij de fokker en toen is er eigenlijk een heel screeningsprogramma met ons doorgenomen van oké wat zijn jullie karaktereigenschappen en wat voor hond zoek je dan? Dus dat wel was even zo van 'o, hier hadden we nog niet...'

Jet Sol: Lijkt me best een beetje eng ook.

Marieke van Werven: Ja

Jet Sol: Voelde je je onzeker?

Marieke van Werven: Nee, dat niet. Ik kende de fokker wel. En ik wist ook wat voor honden zij fokten, dus dat maakte wel dat het ook wel vertrouwd voelde en dat je er ook wel goed over kan praten. Voor mijn vriend voelde het wat ongemakkelijker denk ik.

Jet Sol: Ja

Lysbeth van Silfhout: Mijn vader zei ook wel toen hij hem voor het eerst zag, tegen mijn moeder had 'ie gezegd "hij is best lelijk, zijn haar staat alle kanten op"

Gelach

Jet Sol: Ja, dat durven ze dan weer wel over een hond te zeggen, maar als het je kind was geweest, denk ik niet dat ze dat hadden durven zeggen. Ja, ik had van kinds af aan al een diep, diepe, diepe wens om een hondje te hebben. Dat mocht niet, want mijn moeder was daar gewoon fel op tegen. Toen wilde ik katten, vond ze ook geen goed idee. Mijn vader heeft zelfs ooit, maar ik herinner me dat gelukkig niet meer, anders was de band met mijn moeder denk ik volledig aan gort gegaan, ooit eens een puppy mee naar huis genomen. En mijn moeder heeft gezegd: "dat wil ik gewoon niet, breng maar terug". Ik begrijp niet hoe ze het kan, maar het is gebeurd. Dus ik had een diepgewortelde wens om nog eens een hondje te nemen. Maar wat mij tegenhield was dat iedereen altijd zegt 'ja, maar dan kan je niks meer, je moet er altijd rekening mee houden'. Dus ik realiseerde

me dat er nogal wat van je gevraagd wordt. En ik neem dat heel serieus, ja de zorg voor een dier, je neemt iets in huis. En je bent er verantwoordelijk voor, dus je moet dat echt heel erg goed doen.

Lysbeth van Silfhout: 't Is ook echt anders dan een kind, zeg ik altijd tegen mensen.

Jet Sol: Ja, het opvoeden gaat wat makkelijker, vind ik, maar goed, daar zijn de meningen ook wel over verdeeld. Maar ehm..

Lysbeth van Silfhout: Een kind voed je op tot zelfstandigheid, dat denkt die hond wel, maar die wordt nooit zelfstandig.

Jet Sol: Ja, maar dat vind ik ook wel weer lekker. Want ik mis nu, mijn zoon is nu heel zelfstandig en ik mis dat zorgen hoor, dus, maar goed, dat is een andere podcast. Ehm, op 2 oktober zag ik voor het eerst de foto van Pop. En ik was, uiteraard, op slag verliefd, dus ik had haar uitgebreid laten zien aan mijn zoon en aan mijn man. Maar dat was echt hond vierhonderdvijfentachtigduizend en driehonderdeenennegentig, ik denk dat ik in de buurt zit hoor. Ik overdrijf niet. En toen zat ik te appen de volgende dag met mijn man en ik zei "schat, ik heb echt zo'n goed idee voor morgen. Morgen is het dierendag". Dus toen stuurde ik die foto van Poppy mee. En hij apte meteen terug en hij zei "zullen we het dan maar doen?". En ik dacht "ik ga voor je zorgen, ik ga nieuwe schoenen kopen, want ik ga mijn zolen elke keer aan gort lopen met jou." Maakt mij niet uit.

Marieke van Werven: Voor mij was het wel een hele overgang, want ik kwam net vanuit Australië van een lange reis en we hadden er dus echt wel bewust voor gekozen om een pupje te nemen. En ik wist ook al wanneer ze dan geboren zou worden en wanneer we haar op konden halen. Maar dan kom je dus net terug en we hadden net wel een huis gekocht, maar konden er nog niet in. Dus Mila moest de eerste weken echt overal gaan en staan waar ik als zwerver ook een beetje rondhing, dus ik heb bij mijn ouders geslapen en bij mijn schoonouders en nog een maand op een huis gepast en op een hond gepast. Dus het was ineens zo van oké...

Jet Sol: Het was ineens wel heel veel.

Marieke van Werven: Ja, wat doe ik eigenlijk dit pupje aan? En ik heb ook heel vaak gedacht van oké, moet ik niet toch kiezen om op één plek te blijven, maar je zag gewoon een bepaalde rust over haar, dat zolang ik er was, dat het wel goed was. Dan maakte het niet uit of we in huis A of huis B waren, want het was veilig. En ze had gewoon haar eigen kleedje en haar eigen dingen. En dat voelde goed. Maar het was voor mij wel dat ik dacht 'oe'.

Jet Sol: Ja. Ik wil aan jou ook nog vragen, Lysbeth, want het was eigenlijk officieel ook jouw allereerste hond. Heb jij je heel erg verdiept in wat een hond van jou nodig heeft?

Lysbeth: Ja, best wel. Ik ben ook een enorme planner, dus ik heb al heel goed nagedacht van hoe ga ik mijn leven organiseren? Hoe moet dat als ik ga werken? Ik had al uitlaatservice geregeld, ik had al een jonge honden cursus geregeld, want hij was al te oud voor puppycursus. Ik heb er wel heel goed over nagedacht, maar heel veel dingen weet je ook niet. Dus die cursussen hebben mij door gewoon alle domme vragen die in me opkwamen, daar te stellen.

Hond blaft op de achtergrond

Jet: Ik ga eens even...

Marieke: Ik denk dat ze de geit weer ziet.

Jet Sol: Ja, er staat hier een geit voor de deur.

Panel lacht

Jet Sol: Jij dan, Marieke? Jij had een pup, dat is toch anders dan een hondje dat al even bestaat en op straat heeft geleefd, hoe heb jij dat voorbereid?

Marieke van Werven: Ik heb er wel voor gezorgd dat ik dus ook de tijd had om thuis te zijn, omdat ze in het begin gewoon heel vaak sowieso moeten plassen, maar ook heel veel aandacht vragen en aandacht nodig hebben. En dat je er best wel druk mee bent. Dus ik had de eerst tijd weinig op mijn planning staan, dus daar had ik wel naar gekeken. En verder had ik op mijn werk geregeld dat ze mee kon als dat nodig was. Eigenlijk is dat soepel verlopen.

Jet Sol: Ja, ik heb een idee waarom mijn hond een beetje staat...
Er staat iemand voor de deur.

[Geklop op de deur]

Jet Sol: Ik ga even iemand binnenlaten die echt verstand heeft van honden.

Marieke van Werven: O kijk aan, ik ben benieuwd.

[JINGLE]

Jet Sol: Ja, aan tafel Sandra Haven. Jij bent dierenarts en jij weet veel. Ja, ik zeg maar opperhoofd gedrag, als het gaat om honden. Dus wij kijken nu vragend naar jou. Wij hebben het gehad over wat je voelt, maar ook wat je misschien wel of niet moet doen als een hond bij jou komt wonen. Dus wij willen natuurlijk allemaal gouden tips. Hebben we het goed gedaan? Krijgen we een sticker in ons schrift?

Sandra Haven: Goedemiddag, leuk dat ik hierbij mag zijn. Leuk om daar iets over te mogen vertellen. Mijn achtergrond is inderdaad dierenarts, mens-dier-relatie en vanuit dat oogpunt kijk ik hier ook naar. En jullie hebben allemaal verschillende ervaringen wat ik begreep met de honden. En van tevoren goed voorbereid en dan komt die hond in huis. En dan is de vraag, begreep ik, wat is nou echt heel belangrijk hè, om te zorgen dat het goed gaat. Je wilt natuurlijk een goede band opbouwen met je hond, maar je bent ook heel enthousiast dat die hond er is. Dus ik denk nummer 1, en dat klinkt misschien niet zo leuk, is echt de rust bewaren. En niet meteen aan iedereen showen en kijk ik heb een leuke nieuwe hond. Zo'n puppy is natuurlijk hartstikke leuk en lief en iedereen wil komen, maar die heeft gewoon rust nodig. En ik begreep een andere hond uit het buitenland. Net een lange reis gehad, helemaal nieuwe omgeving, dus die heeft gewoon een aantal dagen nodig om echt te settelen. En je wilt natuurlijk een goed band krijgen, dus positief belonen. Op een goede manier aandacht geven kan daarbij heel erg helpen.

Jet Sol: Dus wat jij zegt, heel veel rust in huis, dus niet iedereen, de hele familie. Ik heb een hele grote, Indische familie. Niet allemaal over de vloer om te kijken naar het hondje, dat kan later. Maar betekent dat ook dan dat je niet je hond overal mee naar toe moet nemen? Zit daar dan ook nog een bepaalde...

Sandra Haven: Ja, dat moet je, dat ligt er natuurlijk een beetje aan waar de hond vandaan komt en welke fase je zit. Maar zeker in de eerste paar dagen doe het rustig aan. Puppy's kan je snel overprikkelen, je moet het rustig opbouwen, anders wordt het ook gewoon te veel en dan creëer je misschien wel een angst die je niet wil. Volwassen honden uit de opvang weet je soms ook niet wat de achtergrond is. Dus dat moet je heel voorzichtig benaderen, het liefst bezoekjes en dingen voorbereiden. Zorg dat je daar heel rustig in bent, beloningen mee hebt om daar zoveel mogelijk in

te steunen en te begeleiden. En je ziet, dat als je kijkt naar onderzoek, naar mens-dier-relatie, dat mensen en honden eigenlijk wel een hele aparte band hebben. Ze zijn zo'n vijftienduizend jaar nou gedomesticeerd. En er komen bij beide partijen hele fijne hormoontjes vrij. Dus het is een win-win situatie voor ons allemaal. Onder andere ook oxytocine, ik weet niet of jullie daar wel eens van gehoord hebben.

Jet Sol: Ja, ik loop over sinds zij er is.

Gelach

Jet Sol: Het komt echt m'n oren uit.

Marieke van Werven: Ik was laatst online aan het lesgeven, toen liep ik even naar beneden, toen zei ik "Mila, geef me even een beetje oxytocine"

Jet Sol: Nou ja, precies ja, dank u dank u. Zo werkt het toch, Lysbeth?

Lysbeth van Silfhout: Hij kent het commando kusje.

Jet Sol: Ja, dat werkt.

Dierenarts Sandra Haven: Dan is er nog een leuk onderzoek. Ze hebben een onderzoek gedaan bij mensen die hun hond vaker aanraken en kusjes geven en die dan niet doen. En bij de mensen die dat wel doen: hoger oxytocine. Wel de basishygiëne in acht nemen natuurlijk, met mijn achtergrond als dierenarts moet ik dat natuurlijk zeggen.

Jet Sol: Ja, bij deze genoteerd, ja.

Dierenarts Sandra Haven: Genoteerd, maar oxytocine, knuffelhormoon, laat je beter voelen, daalt het stressgehalte. Maar het komt dus ook vrij bij de hond. Dus dat is ook wel heel interessant om te zien.

Jet Sol: Ja, wij zitten hier natuurlijk de eerste keer de podcast te maken. Die honden zien elkaar nu ook voor het eerst. Dat is eigenlijk ook opnieuw wennen aan iets. Is dat ongeveer gelijk aan dat je de allereerste keer zo'n hond in huis neemt. Moet je daar dan iets mee doen, of niet?

Dierenarts Sandra Haven: Ja, kijk, die hond komt in een hele nieuwe situatie. Dus daar is natuurlijk verschil in type hond, in karakter ook, net als bij mensen hoe ze daarmee omgaan. Maar ze hebben wel wat rust nodig om dat te verwerken. De situatie wat hier nu anders is, is dat jullie honden een band met jullie hebben en daardoor kunnen ze makkelijk copen met de situatie als die hechting heel erg goed is.

Jet Sol: Dus ook daar geldt dan, denk ik, maar dat is misschien psychologie van de koude grond hoor, als wij rustig zijn, dan nemen zij dat over.

Dierenarts Sandra Have: Ja, klopt, een hond spiegelt heel erg aan de mens, kan de mens heel goed lezen. Beter nog dan chimpansees zelfs. Dat is heel erg gericht op de mens. Als zij een goede hechting hebben, dat is eigenlijk net een beetje als de ouder-kind-hechting, die psychologie is hetzelfde inderdaad. Als zij een goede hechting hebben met de eigenaar geeft dat ook weer rust in nieuwe situaties. Maar bij die eerste introductie is dat natuurlijk nog niet zo. Dus dat moet heel, nou, ze moeten gewoon wennen, ze moeten de tijd daarvoor hebben en dus ook tijd om te slapen. Te slapen om alles te verwerken, prikkels te verwerken. Dat is heel belangrijk.

Marieke van Werven: Ja, ik had toen Mila net kwam, toen kwam mijn moeder op bezoek en ik zei: "we kijken gewoon hoe zij het doet of we wel of niet wat met haar gaan doen". Enne, ze lag de hele

tijd rustig te slapen. Toen zei mijn moeder: “wat is zo’n pup eigenlijk saai, hij doet helemaal niks”
Nee, dat is voor nu ook de bedoeling.

Jet Sol: Ja, wat had je verwacht, dat ze door een brandende hoepel heen sprong?

Marieke van Werven: Nou, alsjeblieft niet. Dus toen was ze er ook pas echt een paar dagen, dus ik dacht ja het is wel echt fijn dat ze ook de rust kan pakken, ook al is er bezoek. En dat heb ik ook wel heel erg gestimuleerd van ga maar lekker slapen, want je hebt veel slaap nodig.

Jet Sol: Ik zie Sandra goed ja knikken. Marieke krijgt een sticker in haar schrift hiervoor?

Dierenarts Sandra Haven: Nee, nee, klopt, het is heel belangrijk. Ik heb zelf ook een hond, een Beagle, die is 12,5 dus het is een tijdje geleden de puppy-fase, maar soms moet je gewoon een beetje helpen om de rust te laten pakken. Een veilig rustig plekkie, ik had toen ook nog jonge kinderen, dus dat was een beetje lastig af en toe. Maar allebei moet je opvoeden, die hond heeft rust nodig. En heel goed wat je zegt, hij pakt zelf ook de rust. Natuurlijk het hoeft ook niet aan te springen, omdat jij nou net even iets wil, dus gewoon tijd nodig om alles te verwerken.

Jet Sol: Kijk eens aan.

Jingle

Voice-over: Baasjes vinden van alles over hun hond. Hoe kijken de honden hier zelf tegenaan? We hebben de honden van Jet, Lysbeth en Marieke om een reactie gevraagd.

Caberetier: Ja hallo pop, met Pop, de koningin van Rotterdam, met het leukste het leukste mens van 010, je langharige lieveling. Ja, heel leuk dat jij dan zo’n podcast gaat lopen te leggen te doen, maar kan dat de volgende keer zonder een geit voor de deur? Joejoe. Nee, zonder gein, je had gelijk met die zolen, met dat eraf lopen, met dat nieuwe moeten kopen, maar heb je wel eens bedacht hoe dat is met vier poten? Dat is ze allevier aan gort lopen te leggen te lopen.

Woef

Hai Lysbeth, met Rafieq, leuk feitje over ons. Onze namen worden allebei lekker gek geschreven. Zij, met een Griekse Y. En ik kom van een Grieks eiland. En mijn naam is met een Q. Ja, mooi toch, ja lekker gek fijn. Ja, weet je wat nog meer gek is. Een tijdje geleden zat ik nog in een doos en was Lysbeth aan het vrijwilligen op een eiland. Ze zag mij later op een pagina en was gelijk verkocht. Liefde op het eerste gezicht. Volgens mij zijn die krulstaart en dat wilde haar van mij precies de rebelse tegenhanger die een planmatig werkpaard als jij kan gebruiken. En geef me trouwens even het nummer van je moeder, dan zal ik eens vertellen wat ik van haar kapsel vind.

Woef

Hai, Mila hier, ik breek even in. Ja, weet je nog vorig jaar. Ik had al die broers en zusjes, we waren met z’n elven en dat was zo druk. Gelukkig had jij het wel gehad met de dingo’s in Australië en kwam je voor mij, maar die procedure.. Ik dacht dat het nooit ophield. Gelukkig werd jij het en ik dacht dat ik een beetje rust in de toko zou vinden, maar jij zit ook niet stil hè? Mee naar je werk, mee naar dit huis, mee naar dat huis, maar eigenlijk is het wel lekker, want met dat kleedje en jou ben ik eigenlijk overal thuis. Ja, ik red me wel zo, ja totdat je moeder komt, dan doe ik even alsof het allemaal eventjes teveel is geweest en ik moet bijslapen.

Jingle

Voice-over: Tot zover deze aflevering van Wie laat de hond uit? Heb jij ook een vraag? Stuur een mail naar podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcastkanalen,

zoals Spotify, Google of Apple Podcasts. Enne, vergeet vandaag niet je hond uit te laten hè? Doeg, tot de volgende keer!

Jingle

Voice-over Smuldier: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller- allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou! Zijn ze niet geweldig, mijn mensen?!